

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/65/2015
Identifikačné číslo spisu:	3714203500
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3714203500.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej TRIO TATRA s.r.o., so sídlom vo Vyšnom Čaji 83, 044 16, IČO: 36 601 683, proti povinnému J. bývajúcemu v B., IČO: 32 893 116, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mojžiš a partneri, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Sasinkova 10, o vymoženie 24 852,95 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8 Er 271/2014, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. augusta 2015 sp. zn. 4 CoE 95/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnená má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (súd prvej inštancie) uznesením z 25. marca 2015 č. k. 8 Er 271/2014-18 s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 1, písm. g/ Exekučného poriadku návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8 Er 271/2014 zamietol. V odôvodnení k argumentácii povinného uviedol, že v exekučnom titule je ako žalobca uvedený TRIO TATRA s.r.o. a vo výroku rozsudku je jasne uvedená povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 24.852,95 € a úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 24.852,95 € od 30.10.2010 do zaplatenia. Pokiaľ povinný vedel, že pohľadávka bola postúpená v čase, keď bola prejednávaná v pôvodnom konaní na tretiu osobu, mal v danom čase namietať nedostatok hmotnoprávnej legitímácie žalobcu. Záverom uviedol, že v exekučnom konaní už nie je možné opätovne skúmať, či je vymáhaný nárok dôvodný, v exekučnom konaní sa už len vymáha suma, ktorá bola priznaná vykonateľným exekučným titulom.

2. Krajský súd v Trenčíne (odvolací súd) uznesením z 31. augusta 2015 sp. zn. 4 CoE 95/2015 na odvolanie povinného napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že exekučný súd nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule ani posudzovať vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý predchádzal vydaniu exekučného titulu. Námietku aktívnej vecnej legitímácie oprávnenej, preto neakceptoval, nakoľko ju bolo potrebné uplatniť v základnom konaní, ktoré predchádzalo exekučnému konaniu. Nadobudnutím právoplatnosti a vykonateľnosti dňa 29.10.2013 stratila námietka relevanciu a rozhodnutie sa mohlo stať exekučným

titulom.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie, v ktorom uplatnil dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 (ďalej len „O.s.p.“). Namietal, že odvolací súd sa nezaoberal tvrdeniami povinného a nevykonával dokazovanie, ktoré povinný navrhol, súdy sa vôbec nevenovali zisťovaniu, či oprávnená má aktívnu vecnú legitímáciu, teda súdy neskúmali podmienky konania podľa ustanovenia § 103 Občianskeho súdneho poriadku. Ďalej v dovolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení. Žiadal napadnuté uznesenie ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Oprávnená sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané včas k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané 28. októbra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p., ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá C.s.p. (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Vychádzajúc z uvedených ustanovení, s prihliadnutím na základné princípy C.s.p. obsiahnuté v jeho čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1, najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

7. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V danej exekučnej veci smeruje dovolanie povinného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie povinného preto podľa § 239 O.s.p. prípustné nie je.

8. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Povinný procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietal; existencia väd tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

9. Prípustnosť tohto dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nebola spôsobilá založiť namietanú nepreskúmateľnosť (posúdená podľa obsahu dovolania) napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd v súvislosti s týmto konštatovaním poukazuje na judikát R 111/1998 a zjednocujúce stanovisko R 2/2016; poznamenáva, že v dovolaní napadnutom rozhodnutí sú zreteľne vysvetlené jeho dôvody, a to konkrétne str. 6 a 7 rozhodnutia odvolacieho súdu a rovnako aj na str. 2 uznesenia súdu prvého stupňa. Dovolací súd uvádza, že z obsahu rozhodnutia odvolacieho súdu je priamo vyvrátená dovolacia námietka povinného, že súd neskúmal počas konania všetky predpoklady a dôvody na vedenie exekúcie.

10. Za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nepovažuje rozhodovacia prax dovolacieho súdu ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012 a pre úplnosť poznamenáva, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhovie, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy na základe výkladu a použitia relevantných právnych noriem rozhodnú, a to za predpokladu, že ich právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Obdobne prípustnosť dovolania nezaložilo ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (by prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

11. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie povinného odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

12. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.